

ULF NILSSON

Un cas complicat

Traducció
d'ELENA MARTÍ I SEGARRA

El jardí secret
de VIENNA

Algú ha robat els pots de les magdalenes!

El comissari Gordon es va despertar. Havia tingut un malson horrible i estava tot suat. De fet, encara tenia son i no podia acabar d'obrir bé els ulls.

—Uf, uff, uff! —va gemegar mentre s'incorporava al llit.

Fora de la comissaria se sentien un cantusseig alegre i els cops compassats d'una destrat. Era l'ajudant de policia Pat, que tallava llenya.

«Em prendré una magdaleneta per esmorzar, i segur que això m'acabarà de despertar», va pensar en Gordon.

Aleshores es va aixecar feixugament i va anar a la sala del costat, l'ampli despatx policial. Encara mig adormit, va buscar a les palpentes els tres pots de magdalenes del prestatge. Però els pots no hi eren! El prestatge estava completament buit.

En Gordon es va fregar els ulls i va tornar a mirar. El prestatge seguia buit!

Va buscar les magdalenes per tota l'habitació. Res. També va cercar-les a la presó i al dormitori. Res.

Llavors es va aturar un moment davant del mirall. Ell, que anys enrere havia estat un gripau jove i esplèndid! Ara, en canvi, no li agradava gens la seva imatge. Semblava un trist grumoll de fang. La panxa li havia crescut en totes direccions i li penjava sobre els pantalons del pijama. Tenia les cames escanyolides i els peus plans i pesats. I a la cara, la boca, enorme i corbada cap avall, li donava una expressió de desànim.

«Un dia d'aquests giraré el mirall contra la paret. A un gripau no li cal pas mirar-se al mirall!», va remugar.

Aleshores va recordar que a la petita ratolina Pat li encantava el mirall.

S'hi podia estar hores, contemplant-se i fent-se ganyotes per divertir-se. I de vegades es posava la gorra de policia i provava de semblar una agent d'allò més severa i estricta.

«Bé, tant és, algun dia el giraré contra la paret!», es va repetir.

Tot d'una li va venir a la memòria el malson que acabava de tenir. Al somni hi havia algú que intentava robar-li tots els pots de magdalenes. I si no era un malson, sinó una realitat? I si la seva comissaria de policia havia estat víctima d'un robar-tori?

—Pat! —va cridar-la—. Vine, sisplau! Ens han robat els pots de les magdalenes!